

УДК 811.161.2' 373:330

СТРУКТУРНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ НА СИНХРОННОМУ ЗРІЗІ

Шелепкова І.М.

старший викладач кафедри українознавства і мовної підготовки
іноземних громадян

Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця

Анотація: у статті розглянуто проблеми термінології; визначено її місце у структурі мови; проаналізовано структурно-семантичний склад нової термінології в економічній сфері; проведено комплексний аналіз на лексикографічному матеріалі; подано динаміку розвитку економічної термінології.

Ключові слова: термін; економічна термінологія; лексема; семантика; термінологічні словники.

Постановка проблеми. Вивчення проблем термінології, визначення її місця у структурі мови є одним із актуальних завдань лінгвістичної науки. Термінологія кожної окремої галузі засвідчує її досягнення на певному етапі розвитку і відображає перспективи подальшої динаміки.

Об'єктом дослідження є економічна термінологія, подана у комплексному висвітленні. Предметом розгляду в роботі є структурні характеристики лексем економічної термінології, а також динамічні процеси, що мають місце в межах цієї терміносистеми в ході її розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. На сьогодні у науці виділяють такі ознаки терміна:

- 1) термін однозначний (Р. Будагов, Т. Секунда), має тенденцію до однозначності (В. Даниленко, Л. Кутіна), однозначний у межах певної термінологічної системи (О. Реформатський, Т. Панько);
- 2) термін точний та байдужий до контексту (Т. Секунда, О. Толикіна);
- 3) значення терміна дорівнює поняттю в обсязі пізнаного (О. Вюстер);
- 4) термін стилістично нейтральний (О. Реформатський);

5) термін системний. Однак системність терміна розуміють по-різному. Одні автори вбачають у ній класифікаційну сутність (І. Ковалик, В. Даниленко), інші вважають, що термінові властива системність словотвірна (Л. Канделаки, Л. Лагутіна). На думку третіх, системність терміна є подвійною: як елемента терміносистеми і як елемента системи мовної (О. Реформатський, Т. Панько);

6) термін конвенційний (В. Овчаренко): по-перше, існуючому поняттю можна дати назву за задумом мовця і за змістом існуючого знака-терміна, по-друге, найменування і зміст можуть бути лише конвенційно притяжними, але назви і зміст можуть бути конвенційно встановлені, вибрані;

7) наявність у терміна чіткої дефініції (майже усі дослідники);

8) у терміна не повинно бути синонімів чи омонімів (у межах однієї терміносистеми). Із працями В. Даниленко [3] у літературу увійшла протилежна точка зору, згідно з якою синонімія в термінології розглядається як природний вияв законів розвитку літературної мови;

9) у багатьох термінологічних дослідженнях суттєвою ознакою терміна була його короткість (стислість) у плані вираження.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Сьогодні під термінологією розуміють: науку про терміни (І. Ковалик, О. Реформатський), частину словникового складу мови, що охоплює спеціальну лексику, систему позначень наукових і професійних понять будь-якої однієї галузі знань.

Однак для першого значення є вже відповідник «термінознавство», а для другого – «професійна лексика». Слово «термінологія» у словниках також трактується по-різному.

У словнику лінгвістичних термінів О. Ахманової термінологія пояснюється як сукупність термінів цієї галузі виробництва, діяльності, знання, що утворює особливий сектор (пласт) лексики, який найлегше піддається упорядкуванню.

У словнику Д. Ганича та І. Олійника цей термін трактується як система термінів певної галузі науки, техніки, мистецтва, суспільно-політичного життя або сукупність термінів мови.

У словнику лінгвістичних термінів Є. Кротевича та Н. Родзевич читаємо про сукупність термінів, що вживаються у будь-якій галузі науки, техніки, мистецтва, а також сукупність усіх термінів, наявних у тій чи іншій мові. Тому можна говорити про термінологію певної науки або окремої дисципліни (напр., термінологія лінгвістична, граматична, фонетична тощо), а також про термінологію мови загалом на певному етапі її розвитку.

Отже, термінологія – це не система термінів, а сукупність термінів, що входять до певної термінологічної системи.

У нашій роботі при визначенні поняття «термін» візьмо за основу тлумачення зі словника сучасної української мови: *«Слово або словосполучення, що означає чітко окреслене спеціальне поняття якої-небудь галузі науки, техніки, мистецтва, суспільного життя тощо.»* [1, С. 1444], а під поняттям «економічний термін» будемо розуміти слово або словосполучення, що позначає певне поняття суспільно-виробничих відносин, які характеризують економічний лад суспільства.

Метою статті є структурне моделювання економічної термінології на синхронному зрізі, а також виявлення семантичних процесів, що мали місце в динаміці розвитку цієї терміносистеми.

Виклад основного матеріалу. Поява і розвиток термінології почалися задовго до її наукового лінгвістичного осмислення і вироблення критеріїв щодо тих або інших одиниць до термінологічної лексики.

Економічна термінологія, що є об'єктом нашого дослідження, пройшла довгий шлях розвитку, але процес творення понять у ній відзначався певною стихійністю. Такий перебіг подій зумовлювався низкою як лінгвістичних (розвиток мови, міжмовні процеси, зникнення певних понять – і відповідно перехід економічних термінів до розряду історизмів, архаїзмів, появи нових понять – неологізмів), так і екстралінгвальних чинників (розвиток економіки,

вплив терміносистеми мови тієї країни, з якою співпрацювала Україна – німецької мови на початку ХХ ст. або англійської на його кінець, перехід від однієї системи господарювання до іншої тощо).

Сучасна українська економічна термінологія почала формуватися ще в період Київської Русі з розвитком торговельних відносин, пройшовши шлях від понять ремесел до одиниць сучасних міжнародних економічних відносин.

Загальновідомо, що справжній розквіт української лексикографії розпочався у 20-30-ті рр. ХХ ст. Видані в цей період перекладні (російсько-українські) словники були першими в розбудові лексикографічної роботи в Україні.

На сьогодні словники ділової мови 20-30-х рр. є раритетними. Пропонуємо їхній перелік (скорочений), спираючись на покажчик Віктора Кубайчука [6]:

Буряк Володимир. Словарь русско-украинский. – Одесса, б/р. – 397 с. (з Додатком 1 – Слова пропущені або неповні переложені, 2 – Канцелярійний словник); *Левицький М.* Як писати службові папери українською мовою. – Черкаси: Сіяч, 1917. – 27 с.; *Падалка Л.* Російсько-український діловодний словник. Педагогічне Бюро Полтавського Губ. Земства. Полтава, 1918, 3 + 106 с.; *Лебідь Д.* Українська мова. Російсько-український словник та зразки паперів українською мовою. – Чернігів, 1918. – 254 с.; *Бузинний О., Щепотьєв В.* Короткий російсько-український словник // Практичний підручник діловодства. – К.: Книгоспілка, 1924. – С. 43 – 83.; *Російсько-український* словник банкового діловодства / За редагуванням В.І. Орловського та І.М. Шелудька. – К.: Вид. Київської філії Промбанку, 1925. – 61 с.; *Практичний* російсько-український словник ділової мови (конторської та рахівничої) / Склали Є. Зінкевич, Б. Михайлович, П. Скрипник і І. Степаненко, за ред. М. Гладкого і К. Туркала. – К.: Час, 1926; К.: Книгоспілка, 1926; К.: ДВУ, 1926. – 134 с.; *Осипів М.* Російсько-український словник щонайпотрібніших у діловодстві слів (Практичний порадник). – Харків-Полтава, 1926. – 83 с.; *Словник* ділової мови. Термінологія та фразеологія (Проект) /

Дорошенко М., Станіславський М., Страшкевич В. – Х.-К.: Держвидав України, 1930. – 260 с.

Словники, видані у 20-30-рр. ХХ ст., певною мірою задовольняли нагальну потребу в питанні культури української мови. Вони відіграли значну роль у нормалізації сучасної української літературної мови, поширенні мовних норм та їх кодифікації, у піднесенні української мовної культури початку ХХ ст.

Лексикографічні праці періоду 50–60-х років ХХ ст. сприяли уніфікації тогочасної термінології. Серед них слід виділити «Російсько-український словник соціально-економічної лексики» С.А. Воробйової та Т.К. Молодід (*Воробйова С.А. Російсько-український словник соціально-економічної лексики [Текст] : понад 20 000 слів / С.А. Воробйова, Т.К. Молодід ; ред. І.К. Білодід ; Ін-т історії партії ЦК КП України, АН УРСР, Ін-т мовознав. ім. О.О. Потебні. – К. : Наук. думка, 1966. – 342 с.*). Оскільки українську мову на той час вживалася обмежено (в освітніх закладах та державних установах переважала мова російська), словник подає переклад іншомовних лексем без власне українських відповідників.

Починаючи з 90-х років ХХ ст., українська термінографія переживає новий етап свого розвитку: видається ряд тлумачних та перекладних словників у різних галузях науки і техніки.

Однією з найбільш ґрунтовних праць у цей час є виданий 1994 р. Комітетом наукової термінології та Інститутом мовознавства ім. О.О. Потебні НАН України «Російсько-український словник наукової термінології. Суспільні науки» [8].

Серед значної кількості галузевих економічних праць найбільш ґрунтовними перекладними словниками, що характеризуються чіткістю й унормованістю словникових статей, сприяють систематизації та стандартизації економічної термінології, правильному, свідомому використанню галузевих термінологічних одиниць, є «Українсько-російський і російсько-український словник: Сфера ділового і професійного спілкування» Віктора Михайловича

Бріцина та Олександра Онисимовича Тараненка, що вийшов друком у Києві 2011 року.

Словник містить актуальну лексику української і російської мов, що стосується офіційно-ділової, юридичної, дипломатичної, економічної, комерційно-фінансової та деяких суміжних з ними сфер спілкування.

У словнику подано як власне термінологічну лексику, так і загальноживані слова, сталі фразеологічні та синтаксичні звороти, що функціонують у мові зазначених галузей і необхідні для ділових контактів, ведення ділової документації, листування, роботи з нормативно-правовими актами та поточною юридичною документацією, для сучасної економічної, комерційної та банківсько-фінансової діяльності, бухгалтерської справи тощо.

Поряд з великою кількістю перекладних словників наприкінці ХХ – на початку ХХІ ст. було видано й низку тлумачних економічних словників, таких, наприклад, як «Економічний словник-довідник» за редакцією доктора економічних наук С.В. Мочерного (1995). Валерій Едуардович Коломойцев створює «Універсальний словник економічних термінів: інвестування, конкуренція, менеджмент, маркетинг, підприємництво» (2000).

2002 року виходить друком четверте видання «Фінансового словника» Анатолія Григоровича Загороднього, Геннадія Леонідовича Вознюка та Тамари Степанівни Смовженко, що містить визначення й тлумачення понад 5000 понять і термінів, які охоплюють такі теми: фінансова система держави, місцеві фінанси, фінанси підприємств, фінансування і кредитування підприємницької діяльності, цінні папери і фондовий ринок, страхування, податки, грошовий обіг, фінансове планування, фінансовий облік і звітність, аналіз фінансового стану підприємств, фінансовий менеджмент, міжнародні фінанси та інші.

Найбільшим за обсягом охоплених термінів і за детальністю тлумачення понять є цикл наукових праць «Економічна енциклопедія» у трьох томах (2000 – 2002) та «Економічний енциклопедичний словник» у двох томах (2005 – 2006). У виданнях максимально точно подано характеристику економічних категорій, понять, теорій та концепцій економічної науки, законів і

закономірностей розвитку економіки, оцінку внеску видатних вчених та практиків економістів у процеси наукового пізнання і суспільних трансформацій. Матеріали логічно структуровані, зокрема, за напрямками наукового економічного знання та сферами і складовими реальних економічних відносин.

Теоретична і практична значущість праць полягає у систематизації та розвитку теоретико-методологічних засад дослідження економічних процесів, можливості їхнього використання у дослідницькій і навчальній практиці, при формуванні нормативно-правової бази економічної політики держави. Ці аспекти видань акцентують у своїх відгуках відомі науковці та керівники низки вищих державних органів України.

Незважаючи на низку праць про економічну термінологію (в основному це дисертаційні роботи, присвячені таким питанням, як закономірності формування та сучасного розвитку термінології ринкових відносин (О. Покровська); характеристика структурно-семантичних параметрів аналітичних номінацій економічної терміносистеми української мови (О. Чуєшкова); дослідження новітньої економічної термінологіки у плані комунікативно-стилістичного функціонування у текстах періодичних видань (Г. Чорновол) та ін.), сьогодні потребують свого дослідження такі аспекти у вивченні економічної термінології, як:

- висвітлення питань формування української економічної термінології;
- з'ясування шляхів появи економічних термінів у термінологічній системі;
- визначення фонду економічної термінології та її місця у словниковому складі;
- розмежування економічного терміна і загальноживаного слова;
- диференціювання термінів за ступенем семантичної цілісності;
- дослідження й системний аналіз економічних термінів і простеження впливу на них таких процесів, як тяглість і зрушення.

Термінологічна лексика є украй динамічною мовною підсистемою, оскільки науково-технічний розвиток відбувається постійно, з'являються нові поняття, які потребують номінації, унаслідок чого утворюються нові терміни.

Спеціальні слова, що з'явилися, входять в сферу професійної комунікації і вербалізують спеціальну картину світу, яка, в основному, репрезентується саме за допомогою термінології. Аналіз основних положень теоретичного термінознавства дає можливість визначити місце термінологічної лексики серед інших лексичних підсистем мови.

Лексика складається з різних підсистем, які є предметом дослідження різних лінгвістичних дисциплін і засобом спілкування в різних комунікативних сферах. Виходячи з цієї точки зору, можна виділити такі підсистеми мови, як професійна, загальноживана, жаргонна, діалектна лексика.

Серед перерахованих підсистем загальноживана лексика є основою, а окремі підсистеми трактуються як такі, що знаходяться на периферії. Між загальноживаною і термінологічною лексикою відбувається постійний обмін, в результаті якого мають місце детермінологізація спеціальної лексики, термінологізація загальноживаної лексики і транстермінологізація, тобто перехід лексичної одиниці з однієї терміносистеми до іншої.

Завдяки саме цим процесам відбувається поповнення і оновлення термінологічної лексики.

Спеціалізовані лексичні підсистеми неоднорідні. Перш за все, необхідно розмежувати професійну і термінологічну лексику, показати взаємозв'язок термінологічної та професійної лексики в системі економічних понять, а також у роботі подати класифікацію понять спеціальної лексики:

– нормативні терміни (слова, що позначають спеціальні поняття й відповідають усім вимогам до національних і запозичених термінів, наприклад:

«Рента -и, Дохід з капіталу, землі або майна, що його власники одержують регулярно, не займаючись підприємницькою діяльністю.

Абсолютна рента – форма земельної ренти, одержувана землевласниками незалежно від родючості і місця розташування земельних ділянок.

Довічна рента – умовна рента, при якій платежі припиняються у разі смерті певної особи (або осіб), зазвичай ануїтента.

Натуральна рента – рентна плата у вигляді частини врожаю орендаря, що передається землевласнику.» [1, С. 1213]);

– професіоналізми (слова й словосполучення, які вказують на економічне поняття, але повністю не розкривають його суті, є зрозумілими в основному для фахівців, наприклад: «Інфляція -ї,

1) Надмірне проти потреб товарообігу збільшення кількості паперових грошей і швидке їх знецінення.

Вбудована інфляція – інфляція, яка характеризується середнім рівнем за певний період часу.

Відкрита інфляція – інфляція за рахунок зростання цін споживчих товарів та виробничих ресурсів.

Галопуюча інфляція – інфляція, яка розвивається швидкими темпами.

Експортована інфляція – інфляція, що переноситься з одних країн в інші через механізм міжнародних економічних відносин.

Імпортована інфляція – інфляція, викликана впливом зовнішніх чинників: надмірним притоком в країну іноземної валюти та підвищенням імпорتنих цін.

Індукована інфляція – інфляція, обумовлена впливом зовнішніх чинників.

Інфляція витрат – інфляція, що проявляється у зростанні цін на ресурси, чинники виробництва, внаслідок чого зростають витрати виробництва.

Інфляція попиту – інфляція, яка проявляється у перевищенні попиту над пропозицією.

Кредитна інфляція – інфляція, зумовлена надлишковою кредитною масою грошей у грошовому обігу.

Повзуча інфляція – інфляція, що розвивається повільними темпами.

Прихована інфляція – інфляція, яка виникає внаслідок товарного дефіциту, який супроводжується прагненням державних органів стримувати ціни на попередньому рівні.

Соціальна інфляція – зростання цін внаслідок зростання витрат у зв'язку з новими громадськими вимогами до якості продукції, охорони довкілля.

2) Втрата колишнього значення, знецінення.» [1, С. 503].

Серед групи професіоналізмів виділяємо ряд словосполучень, які умовно можна назвати професійними висловлюваннями. Це вирази, зрозумілі виключно спеціалістам певної галузі, що вживаються переважно в усному мовленні: *гарячі гроші; дешеві гроші; дорогі гроші*. Наприклад, у словнику маємо таке тлумачення: *«Гроші -ей. Металеві й паперові знаки, що є мірою вартості за купівлі та продажу. Кредитні гроші.*

Гарячі гроші – гроші, що їх одержано в результаті спекулятивних або арбітражних операцій.

Дешеві гроші – здешевлення банківських кредитних грошей внаслідок проведення центральним банком певних заходів.

Дорогі гроші – гроші, купівельна спроможність яких зростає.» [1, С. 263];

– жаргонізми (периферія термінологічної лексики, що вживається лише в усному мовленні й нормативно не закріплюється словниками або у словниках позначені як жаргонізми: *бакси («Бакси, -ів (бак, -а). Американські долари.» [1, С. 56]) – нормативне долари; бабки («Бабки –бок. Гроші. Підбивати бабки – підводити підсумки.» [1, С. 50]) – нормативне гроші).*

Але у нашій статті ми хочемо наголосити, що між термінами та загальноновживаною лексикою відбувається постійний обмін: терміни входять до складу загальнономовних одиниць і, навпаки, слова загального вжитку змінюють деякі свої характеристики й стають термінами.

Термінологізація в нашому розумінні – це збагачення фонду термінології наявними мовними одиницями загальнолітературної мови у процесі вторинної номінації. Процес наближення терміна за всіма ознаками до загальноновживаного

слова має назву детермінологізації. Цей процес відбувається тоді, коли спеціальна одиниця починає набувати ознак звичайного слова: втрачає суворо визначену системність, однозначність і набуває емоційно-експресивного забарвлення тощо.

Наприклад, термін «дивіденд» у сучасній мові вживався спочатку в спрощеному термінологічному значенні, а нині *дивідендами* часто називають будь-які прибутки, незалежно від їх походження й напрямку: «дивіденд –у.

1) Частина прибутку акціонерних товариств, яка щорічно розподіляється між акціонерами за акціями.

Акумуляований дивіденд – дивіденд, що не був за якихось причин вчасно виплачений акціонерові та має бути виплачений наступного року.

Дивіденди до оплати – поточні зобов'язання, які вказують на суму оголошених, але не виплачених дивідендів.

Дивіденди у формі акцій – дивіденди, що їх виплачують у формі додаткових акцій.

Опційний дивіденд – дивіденд, що передбачає право вибору форми його одержання – гроші чи нові акції.

Попередній дивіденд – частина коштів, виплачена раніше, ніж був складений та прийнятий підсумковий річний баланс.

2) Доходи, отримувані суб'єктом оподаткування за корпоративними правами.» [1, С. 294].

Висновки і пропозиції. Терміни і термінології є необхідним інструментарієм формулювання наукових теорій, законів, положень і розглядаються як невід'ємний компонент науки, техніки і виробничої діяльності. Оволодіння термінологією є основним кроком в оволодінні будь-яким спеціалізованим знанням, оскільки термінологічні одиниці відіграють важливу роль в професійній і науковій комунікації.

Необхідність подальшого детального вивчення термінології української мови зумовлено, з одного боку, активним розвитком української термінології, що в повному обсязі ще не досліджено, а з іншого – потребою багатоаспектного

вивчення всіх складників системи української мови, виявлення особливостей їх структури і функціонування, закономірностей їх взаємозв'язків.

Серед багатьох проблем сучасної української лінгвістики гострою бачиться проблема економічної термінології. Ще кілька років тому цієї проблеми як такої не існувало. Російській мові відведено було провідну роль не лише у так званому міжнаціональному спілкуванні, а й у науці; українську ж мову поставлено було в ситуацію «німого статиста» чи «копіювальника».

У сучасному українському житті явища економіки превалюють над іншими, «диктують» свої умови, є визначальними в багатьох сферах буття нації і держави. Вони стали (чи стають) стрижнем, навколо якого відбуваються основні зміни й інновації.

Така «центричність» економічних явищ безумовно й наполегливо вимагає їхнього номінування, до того ж не тільки на рівні загального, а й деталей. Означене підсилюється й значним обсягом «нового» в економіці, яке необхідно усвідомити, «переварити» тощо.

І, як бачиться, важливими серед них є висвітлення явищ сталих і явищ, що є виявом зрушень і змін, та особливостей розвитку в контексті загальнотермінологічному. Маємо добрі початки у працях І. Кочан (присвячених динаміці і кодифікації термінів із міжнародними компонентами в сучасній українській мові) [5] і Л. Струганець (присвячених динаміці лексичних норм української літературної мови ХХ століття) [9], це добрі, але все ще тільки початки. Важливість означеного дослідження бачиться й у зв'язку з визначенням перспектив розвитку української економічної терміносистеми.

У зв'язку з означеним можна визначити й основні завдання такого дослідження:

- установлення основних чинників, що сприяють змінам у термінології;
- з'ясування рівнів, на яких відбуваються найпомітніші зміни (семантичні, словотвірні, стилістичні, морфологічні тощо);
- основні шляхи становлення економічної термінології і принатурення її до наявних систем тощо.

У цьому важливими можуть стати методи мовознавчого дослідження як загально застосовувані (описовий, порівняльний, експериментальний), так і специфічні (метод моделей, метод опозицій, метод дистрибуцій).

Список використаних джерел

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод., допов. на CD) / Уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. – К.: Ірпінь: ВТФ «Перун», 2009. – 1736 с.: іл. – ISBN 966-569-013-2.
2. Гринев С.В. Введение в терминоведение / С.В. Гринев. – М., 1993. – 164 с.
3. Даниленко В.П. Русская терминология. Опыт лингвистического описания / В.П. Даниленко. – М., 1997. – 125 с.
4. Земская Е.А. Словообразование как деятельность / Е.А. Земская. – М., 1992. – 120 с.
5. Кочан І.М. Динаміка і кодифікація термінів з міжнародними компонентами в сучасній українській мові. – Л.: Вид-ий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2004. – 520 с.
6. Кубайчук Віктор. Хронологія мовних подій в Україні: зовнішня історія української мови. – К.: К.І.С., 2004. – 176 с.
7. Панько Т.І. Від терміна до системи. – Львів: Вища школа. Вид-во при Львівському університеті, 1979. – 146 с.
8. Російсько-український словник наукової термінології: Суспільні науки / НАН України; Комітет наукової термінології; Інститут мовознавства ім. О.О. Потебні. Й.Ф. Андерш, С.А. Воробйова, М.В. Кравченко та ін. – К.: Наук. думка, 1994. – 600 с.
9. Струганець Л. Динамічні процеси в лексико-семантичній системі української літературної мови ХХ ст. / Л. Струганець – Тернопіль, 2002. – 352.

Шелепкова І.Н.

Харьковский национальный экономический университет

имени Семена Кузнеця

**СТРУКТУРНОЕ МОДЕЛИРОВАНИЕ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ
ТЕРМИНОЛОГИИ НА СИНХРОННОМ СРЕЗЕ**

Аннотация: в статье рассмотрены проблемы терминологии; определено ее место в структуре языка; проанализирован структурно-семантический состав новой терминологии в экономической сфере; проведен комплексный анализ на лексикографическом материале; подана динамика развития экономической терминологии.

Ключевые слова: термин; экономическая терминология; лексема; семантика; терминологические словари.

Shelepko I.M.

Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics

**STRUCTURAL MODELING OF ECONOMIC TERMINOLOGY IN
SYNCHRONIC SECTION**

Summary: the problems of terminology are considered in the article; determined its place in the structure of language; the structurally semantic composition of new terminology is analyzed in an economic sphere; conducted a comprehensive analysis on the lexicographical materials; provided to the dynamics of economic terminology.

Keywords: term; economic terminology; lexeme; semantics; terminology dictionaries.